

защо' вѣка тѣй; Я' Хрисъ мѣ приказа свѣлата
 Історіа, и' Вуро като' а' чѣ оумилостиби' са на
 него и' го ѡтпѣсти, и' прѣзъ сичкіатъси живѡтъ
 го и' ма' на почкътъ, зацо' мѣ дойде на оумѣтъ
 колко непостоѣнно ѣ чловѣчкото состоѣніе.

47. Філіппъ и' Ярістотѣль. Філіппъ е'ше голѣмъ
 Македонскій царь и' катога роди' сынъ мѣ Ялі-
 зѣандръ нѣка зарадѣва толкози чимѣса роди'
 сынъ колкото чѣса роди' додѣ живѣлаше мѣдръ-
 атъ Ярістотѣль, цото' ѡ неговата мѣдрость цѣше
 дага просвѣти'. Това' мѡжемъ дапознаймъ ѡ
 ѣдно' негово писмо, коѣто тоѣ прободи нафіло-
 софатъ. 48. Філіппъ поздравлява Ярістотѣла.
 Да знаѣшь чимѣса роди' сынъ и' благодарѣ Бѡгѣ
 нѣ толкози чимѣго подарѣ, колкото чимѣго по-
 дарѣ додѣ живѣи мѣдръатъ Ярістотѣль, зацо'
 ѡтзнего сынъ ми' цѣса наѣчи дастанѣ доеръ и'
 смиренъ. И' са надѣла чѣ цѣго и' хѣчишь и' цѣго
 на правѣшь достойнъ за ѡтѣнството си царство.
 Вдравствѣи. 49. Янтѣгонъ и' Зѣнонъ. Македон-
 скіатъ царь Янтѣгонъ зналаше колко полъза при-
 нога о'учѣніето наѣдно' царство, заради' това'
 прободи до Зѣнона Отойчскіатъ філософъ даго
 вѣка да дойде при него, и' мѣ писа' това' послѣ-
 ніе (писмо). "Язъ та заминѣвамъ наимѣніе и'
 слава, но ты си по горѣнъ ѡтъ мѣне сѣ твоата
 мѣдрость и' о'учѣніе, заради' това' тѣса мѡла,
 да дойдѣши при мѣне, и' дама и' машъ за о'учѣ-
 нікъ, и' тѣй ты цѣ гѣдишь о'учѣтель и' на сич-
 китѣ цото' сѣ поде мѡата власть." 50. Оо-